

РЕШЕНИЕ

№ 4560

гр. София, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8644** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на Т. Р. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], 7009, ул. ТЕЦ-Изток № 1, срещу Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта му по т. 11, с която на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4, чл. 33, чл. 33а, чл. 36а, ал. 2 от ЗЕ, чл. 2, т. 1 и т. 2, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 32, ал. 1 и чл. 37, ал. 2 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ), чл. 2, ал. 2, т. 1, чл. 3, ал. 2, т. 1, чл. 24, чл. 49, ал. 1 и чл. 56 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), считано от 01.07.2019 г. по отношение на дружеството се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премии за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената част, като постановено при съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че решението в оспорената част е в противоречие с разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 ЗЕ, поради неспазване изискването утвърдените цени да възстановяват икономически

обоснованите разходи за лицензионната дейност на жалбоподателя и да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуални представители поддържат жалбата на изложените в нея основания. Излага подробни съображения, включително в писмени бележки. Претендира съдебни разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Поддържа, че решението в оспорената му част е законосъобразно и в тази връзка изразява искане да се отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с изтичането на регулаторния период, за който с Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР са утвърдени пределни цени на топлинната енергия и определени преференциални цени на електрическата енергия, произведена по комбиниран начин, включително за жалбоподателя, считано от 01.07.2018 г., КЕВР на основание чл. 3, ал. 2, т. 1, вр. с чл. 24 от НРЦТЕ, с писмо с изх. № Е-14-00-3 от 21.03.2019 г. е указала на 38 дружества от сектор „Топлоенергетика” до 01.04.2019 г. да подадат заявления за утвърждаване на цените на енергия, като представят отчетна и прогнозна информация.

С писмо, вх. № Е-14-09-5 от 02.04.2019 г. дружеството жалбоподател е подало заявление за утвърждаване на цени на електрическа и топлинна енергия, към което е приложило на хартиен и електронен носител прогнозна и отчетна информация. С допълнително с писмо с вх. № Е-14-09-5 от 02.05.2019 г. са представени допълнително изискани от КЕВР документи, с писмо № Е-14-09-5 от 02.04.2019 г. Дружеството е предложило за утвърждаване следните цени на енергия, без ДДС:

- преференциална цена на комбинирана електрическа енергия – 261,38 лв./MWh;
- еднокомпонентна цена на топлинна енергия с гореща вода – 122,56 лв./MWh;
- еднокомпонентна цена на топлинната енергия с водна пара – 131,27 лв./MWh.

Във връзка с подадените от дружествата от сектор „Топлоенергетика” заявления за утвърждаване на цени на енергия е създадена работна група със Заповед № 3-Е-57 от 05.04.2019 г. на председателя на КЕВР, която да извърши преглед на заявленията и приложенията към тях. Изготвен е доклад № Е-Дк-291 от 21.05.2019 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“ в КЕВР, относно извършения регулаторен преглед и утвърждаване на цени на топлинна енергия и определяне на преференциални цени на електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на дружествата от сектор „Топлоенергетика”, считано от 01.07.2019 г. Докладът е приет на закрито заседание на

КЕВР от 27.05.2019 г. с протокол № 84. С протокол № 91 на 04.06.2019 г. е проведено открито заседание на КЕВР за разглеждане на доклад № Е-Дк-291 от 21.05.2019 г. След проведеното на 04.06.2019 г. открито заседание с писмо с вх. № Е-14-09-7 от 04.06.2019 г. Т. Р. ЕАД е представило възраженията си по доклада и извършените с него корекции в ценообразуващите елементи. Проведено е обществено обсъждане на 07.06.2019 г. Въз основа на приобщените по преписката писмени доказателства е прието Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., с което в частта му по т. 11 на Т. Р. ЕАД /л.96/са утвърдени:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,77 лв./MWh в т.ч:

-индивидуални разходи за единица енергия 204,77 лв./MWh

- Премия по чл. 33а от ЗЕ – 91,66 лв./MWh

2. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 85,91 лв./MWh

3.4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 132,92 лв./MWh

3.5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 2 и 3:

- Необходими годишни приходи – 78590 хил. лв., в т. ч.:

- Разходи – 75674 хил. лв., от които условно-постоянни – 17650 хил. лв. и променливи – 58 024 хил. лв.

- Регулаторна база на активите – 40 609 хил. лв.

- Н. на възвръщаемост – 7,18%

- Електрическа енергия - 252302 MWh

от високоефективно комбинирано производство – 233 000 MWh

от невисокоефективно комбинирано производство – 19 302 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 276006 MWh

- Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 43638 MWh.

По делото е изслушана съдебна комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), изготвена от вещи лица икономист и инженер, оспорена от ответника по съображения подробно изложени в депозираното по делото становище. Експертизата е приета от съда като изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал, допълнителните разяснения и поясненията, които бяха направени от вещите лица в открито съдебно заседание. Изводите на експертното заключение, ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по

спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок /на 12.07.2019 г./, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 30, ал. 1 ЗЕ, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му. На основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗЕ Комисията осъществява регулиране на цените в случаите, предвидени в този закон. Разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ определят, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които производителите продават топлинна енергия на топлопреносното предприятие и на пряко присъединени клиенти и по които топлопреносното предприятие продава топлинна енергия на клиенти. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ЗЕ Комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия. Преференциалната цена на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централите с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се определя по начина, посочен в ал. 3 на чл. 33 от ЗЕ, а именно на база индивидуалните разходи за производство и добавка, определена от Комисията по групи производители и по критерии съгласно чл. 24, ал. 1 и ал. 2 от НРЦЕЕ.

Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в ЗЕ и двете приложими наредби – НРЦТЕ и НРЦЕЕ. Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група, назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Общественото обсъждане е проведено съгласно изискванията на чл. 14 от ЗЕ, като за участие са поканени държавни органи, ведомства, организации, енергийни предприятия, граждани и търговски дружества. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Не се констатират

и нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Въз основа на извършената проверка за законосъобразност по този показател, настоящата съдебна инстанция, прави извод за липсата на съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

В оспорената му част решението на КЕВР е постановено при противоречие с материалния закон.

Съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 146, т. 4 от АПК, като за целта се изследват и преценят приложимите материалноправни разпоредби и методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, определяне и утвърждаването на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство по реда на НРЦТЕ и НРЦЕЕ, както и Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала”, приети с протоколно Решение № 116 от 26.06.2018 г. по т. 1 от Комисията на основание чл. 36, ал. 1, изр. второ от ЗЕ, действащи към момента на постановяване на оспореното Решение № Ц-18/01.07.2019 г.

Правната рамка на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала” се съдържа в ЗЕ, в приложимите наредби - НРЦТЕ и НРЦЕЕ и в Указанията на КЕВР. Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от НРЦТЕ това е метод, при който Комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по-кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на Комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи. По смисъла на § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦТЕ и § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на НРЦЕЕ „регулаторен преглед“ означава дейност, при която Комисията извършва анализ и оценка на отчетната информация за базисната година и прогнозната информация за следващ регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед, при прилагане на метода „норма на възвръщаемост на капитала“, Комисията утвърждава прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала.

При изпълнение на правомощията си за ценово регулиране Комисията се ръководи от принципите по чл. 23, чл. 24 и чл. 31 ЗЕ. В чл. 23, т. 4 от ЗЕ е регламентирано правомощието на комисията да осигурява баланс между интересите на енергийните дружества и клиентите. Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обосноваване, поради което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на енергийните предприятия. При изпълнение на регулаторните си

правономия Комисията се ръководи от принципа по чл. 23, т. 5 от ЗЕ за осигуряване на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и видовете клиенти. Изпълнявайки това свое законово задължение и в съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третираат еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на електрическа и топлинна енергия и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството. В чл. 31 ЗЕ се изисква цените да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин, да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, включително разходите за: управление, експлоатация и поддръжка на енергийните обекти; поддържане на резервни и регулиращи мощности, необходими за надеждно снабдяване на клиентите; доставка и поддържане на резервите от горива; ремонти; амортизации; съхраняване и преработка на отработено ядрено гориво и радиоактивни отпадъци, извеждане на ядрени съоръжения от експлоатация и ядрена безопасност; балансиране на електроенергийната система.

Съдът намира, че в нарушение на материалния закон Комисията не признава в заявения размер разходи, присъщи на лицензионната дейност на Т. Р. ЕАД, относими към регулаторния период - за закупуване на квоти за въглеродни емисии. По делото не се спори, че съгласно дерогация по чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове. Жалбоподателят е дружество, за което са предвидени безплатни емисионни квоти, но които съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла § 1, т. 10 от ДР на НРЦТЕ, тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. На основание на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, са задължени до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Въз основа на тези законови задължения жалбоподателят трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

КЕВР е приела общ подход при изчисляване на разходите за закупуване на квоти, като от изчислените прогнозни емисии за емитиране на база на прогнозните количества горива се приспадат предвидените безплатни квоти, които се разпределят на топлофикационните дружества по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО (половината количество безплатните квоти за 2019 г. и половината количество безплатните квоти за 2020 г.). Съгласно общия подход на КЕВР за предходния ценови период с Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. Комисията признава за ценовия период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за отделените и верифицирани емисии за календарната 2017 г. след приспадане на предвидените безплатни квоти, които се разпределят на топлофикационните дружества по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО. Приложеният с Решение № Ц-18/01.07.2019 г. от Комисията подход води до липса на признаване на разходи за закупуване на емисионни квоти за периода 01.01.2018 г. - 30.06.2019 г., направени от Т. Р. ЕАД. Горното съставлява нарушение на Глава Втора, Раздел I, т. 20.11. и т. 20.12 от Указанията. Следователно в състава на признатите от Комисията разходи остават невключени разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид за базисния ценови период, с което се намалява възвращаемостта на дружеството в противоречие с метода на регулиране „норма на възвращаемост на капитала“.

Този извод се потвърждава и от заключението на съдебната комплексна технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), според което приложеният от Комисията за първи път подход за изчисляване на необходимите квоти, които следва да бъдат закупени, като от прогнозното количество емисии, които ще бъдат отделени от инсталацията, се приспадат безплатните квоти по чл. 10а и чл.10в от Директива 2003/87/ЕО - половината количество от безплатните квоти за 2019 г. и половината количество от безплатните квоти за 2020 г., води до наличие на непризнати разходи за въглеродни емисии, които няма да бъдат компенсирани, тъй като разходите за емисии за първата половина на 2019 г., които трябва да бъдат предадени до 30.04.2020 г., не са включени в необходимите приходи нито за предходния, нито за настоящия регулаторен период. Този подход е в противоречие с разпоредбата на чл. 31, т. 2 от ЗЕ цените на енергийните предприятия да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. Съгласно методът за регулиране „норма на възвращаемост на капитала“ и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ с ценовото решение Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност. В този смисъл е константната

практика на Върховния административен съд: Решение № 430 от 11.01.2019 г. по адм. дело № 4876/2018 г. на ВАС; Решение № 13597 от 09.11.2017 по адм. дело № 12291/2016 на ВАС; Решение № 7905 от 27.05.2019 г. по адм. дело № 8187/2018 на ВАС; Решение № 16269 от 27.12.2018 г. по адм. дело № 2292/2018 г. на ВАС; Решение № 8555 от 04.07.2017 по адм. дело № 10481/2016 на ВАС.

Съгласно чл. 49, ал. 1 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия за енергийните предприятия, спрямо които се прилага методът „норма на възвръщаемост на капитала“, решението на КЕВР следва да включва прогнозните необходими приходи на енергийните предприятия, включващи икономически обосновани разходи за дейностите по съответните лицензии, регулаторната база на активите и нормата на възвръщаемост на капитала. В случая констатацията на заключението на СКТИЕ е, че корекциите на КЕВР спрямо жалбоподателя не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., тъй като спрямо дружеството се приспадат безплатните квоти за 2017 г. съгласно Националния план за инвестиции, които са неотнормирани за регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. и са вече оползотворени от дружеството в предходен регулаторен период. Като не е установила правилно количествата безплатни квоти съгласно оповестения от самата нея общ подход, Комисията е определила по-малко количество квоти, необходими за закупуване и оттам по-малко признати разходи, с което е ошетило дружеството. След като на жалбоподателя ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване, признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените, са занижени и няма да покрият разходите, които ще извърши през разглеждания регулаторен период, се налага извода, че изчислените от КЕВР разходи за квоти емисии парникови газове не са икономически обосновани.

Жалбоподателят оспорва определената норма на възвръщаемост на привлечения капитал, която се лимитира от пределната пазарна цена на привлечения капитал към 31.12.2018 г. на основата на данни на Българската народна банка (БНБ). Счита, че данните на БНБ са обобщени средно претеглени за всички субекти, осъществяващи различна стопанска дейност, без отчитане факта, че заемите са сключени през предходни години. Това противоречи и на един от основните принципи заложен в чл. 31, т. 4 от ЗЕ, а именно: цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. КЕВР е мотивирала решението

си, че едновременното прилагане на двата подхода (по т. 40 и 41 от Указанията) не е изключено и е допустимо. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указанията, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57 % на основата на данни на БНБ към 31.12.2018 г. (лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка, е сметено за необходимо да бъде извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Комисията задължава жалбоподателя да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните, като е определена среднопретеглената лихва в размер на 3,57%.

Вещите лица по СКТИЕ констатира, че е икономически обосновано за регулаторни цели Комисията да определя нормата на възвръщаемост на база на пазарни нива, за да се стимулират регулираните топлофикационни предприятия да договарят цена на заемния капитал не по-висока от пазарните нива. Но прилагането на статистически данни от КЕВР за лихвени нива за последната година не отчита, че договорите за заемни средства са сключени в предходни регулаторни периоди. Пределна пазарна цена на заемния капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като дружествата нямат задължение, а не във всички случаи имат и възможност за периодично предоговаряне или рефинансиране на сключените договори за кредит предвид договорни ограничения и неустойки, а също и различната им кредитоспособност. Съдът приема, че тази корекция е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 4 ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд: Решение № 13749 от 09.11.2018 по адм. дело № 6231/2018 на ВАС.

Основателно е възражението за допуснато нарушение на материалния закон при определяне на разходите за гориво- природен газ. Намалението

на разходите за гориво е аргументирано от КЕВР с отчетения микс от отделните горива през базисната година, а именно - увеличение на биогоривото в микса и запазване на въглищата като основно гориво. Рязкото увеличение на природния газ в микса не било обосновано от дружеството с аргументите, свързани с предстоящите ремонти на въглищните котли. Основателно е възражението и за допуснатото нарушение на материалния закон при определяне на разходите за основно гориво - природен газ. От заключението на приетата по делото КСИТИЕ се установява, че корекцията на разходите за природен газ, извършена от КЕВР не нито технически, нито икономически обоснована. Корекцията не съобразява необходимостта и достатъчността на основното гориво за изпълнение на заявената прогнозна производствена програма и използване на производствените мощности. Установено е от техническия анализ в експертизата, че корекцията в количествата горива по видове е технически необоснована, което прави утвърдените разходи за гориво икономически необосновани, въпреки че са остойностени по заявените от дружеството цени на горивата и валидната за периода цена на природния газ. (в този смисъл и решение №15422/11,12,2018г по адм. Дело №3138/2018г на ВАС). В тази връзка по отношение на разходите за гориво - природен газ оспореното решение страда от порака липса на мотиви, доколкото по същество изпозданите доводи от КЕВР не се подкрепят от доказателствата по делото.

С оспореното решение е извършена незаконосъобразна корекция на присъщи разходи за достъп до електропреносната мрежа и за вноски във фонда за сигурност на електроенергийната система. За предстоящия период се предвижда производителите на електрическа енергия да заплащат цена за достъп до електропреносната мрежа в размер на 2,10 лв./MWh, без ДДС. Възражението на дружеството относно признаването на разходите за достъп и/или пренос не е прието от КЕВР, тъй като съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от Комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Съдът счита, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производство на електрическа енергия на Т. Р. Е. за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими. Това са присъщи разходи, които всеки енергиен производител извършва и които произтичат от законовото задължение на всички енергийни

производители по чл. 104, ал. 2 от ЗЕ. Невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл. 31, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обосноваваните разходи за дейността им, включително разходите за достъп до електропреносната мрежа. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд по сходен въпрос: Решение № 2334 от 21.02.2018 г. по адм. дело № 2019/2017 г. на ВАС, с което се потвърждава Решение № 6261 от 14.10.2016 г. по адм. дело № 4425/2015 г. на АССГ. На основание на сходна разпоредба в подзаконовата нормативна база Комисията не е признавала разходите за балансираща енергия, въпреки че същите са присъщи и необходими при извършване на лицензионната дейност на производителите. Съдът е приемал, че изключването им от състава на признатите разходи противоречи на законовия принцип, съгласно който цените на енергийните предприятия следва да се регулират по начин, който да възстановява икономически обосноваваните разходи за дейността им.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че утвърдените с Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на КЕВР в частта му по т. 11, по отношение на жалбоподателя, считано от 01.07.2019 г., пределни цени на топлинната енергия, преференциални цени и премии за електрическа енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, поради което актът, в оспорената му в настоящото производство част, е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон.

На основание изложеното съдът намира, че жалбата е основателна. Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на КЕВР в обжалваната му част по точка 11 следва да бъде отменено на основание чл.146 т.4 от АПК, като преписката следва да се изпрати на КЕВР за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила и съгласно дадените в мотивите на настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер от 3176 лева, представляващи държавна такса и депозити за възнаграждения за

вещи лица.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 62 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта по точка 11, с която по отношение на Т. Р. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], 7009, ул.ТЕЦ-Изток № 1, се утвърждават пределни цени на топлинната енергия и преференциални цени и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централи с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала”, считано от 01.07.2019 г.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да плати Т. Р. Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], 7009, ул.ТЕЦ-Изток № 1, представявано от изпълнителния директор Севдалин Ж. Ж., деловодни разноски в размер на 3176 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

